

FOAIA POPORULUI

PREȚUL ABONAMENTULUI:

Pe un an 5 cor. 40 bani.
Pe o jumătate de an 2 cor. 70 bani.
România, America și alte țări străine 11 cor. anual.
Abonamente se fac la „Tipografia Poporului” Sibliu

Foaie politică.

Apare Marți, Joia și Sâmbăta.
(Joia apare numărul de Dumineca.)

Telefon Nr. 146.

Adresa telegrafică: „Foaia Poporului”, Sibliu.

INSERATE

să primesc la BIROUL ADMINISTRAȚIEI
(Strada Măcelarilor Nr 12).
Un șir petit prima-dată 14 bani, a două oară
12 bani, a treia oară 10 bani.

Profesorul Tit Liviu Blaga.

Pe frontispiciul școalelor medii din Brașov stindardul de doliu își flutură din nou melancolic tristeța sepulcrală. O nouă lovitură sguuitoare a trebuit să îndure vestita școală românească acum a cincina atât de grea, într'un interval atât de scurt. Într'un sanator din Budapesta s'a stins viața unuia dintre cei mai iscusiți dascăli ai acestui focar de cultură românească, atât de greu încercat în timpul din urmă. Moartea profesorului Tit Liviu Blaga, a trezit adânci regrete până și în cele mai depărtate unghere ale lumii românești din Ardeal. Căci T. L. Blaga a fost mai mult decât un profesor care-și împlinește conștientios chemarea sa de educator al tinerimii, fără ca în acelaș timp să se poată ridica peste barierele limitate ale școlii. Inzestrat dela natură cu o minte ageră, tinărul candidat de profesor părăsește universitatea cu o serioasă și temeinică cultură științifică și cu acel puternic idealism care singur e în stare să transforme cariera de profesor atât de bogată în greutate și renunțări, într'un apostolat încununat de laurii neperitoarelor succese. Activitatea sa de profesor și-o începu la școala reală inferioară și cea comercială din Brașov, trecând mai târziu la gimnaziu, unde a funcționat până la începerea boalei sale ucigătoare.

Ajutorat de un delicat simț pedagogic, a știut să învingă cu ușurință greutatea începutului, cari îl împină mai ales pe profesorul de matematică și fizică. Lecțiile lui clare, ca apa de cristal, au pătruns cu ușurință până în cele mai lăuntrice ascunzișuri ale tinerelor suflete, atât de neprimitoare față de studiul abstract al matematicii, dezvoltându-le puterea de intuiție și punând astfel temelii unei gândiri logice sănătoase. Convins de adevărul, că pe un profesor bun nu-l face diploma dobândită prin seria de examene asudate la masa verde, ci că el se formează în cursul activității

sale de profesor, prin neobositele studii și experiențe, pe cari le dobândește paralel cu prelegerile, T. L. Blaga în toată viața sa de profesor căuta să-și înmulțiască comoara de cunoștințe, să-și completeze pa acelea, cari i-se păreau necomplete, iar ajutorat de firea sa înclinată spre contemplații filozofice să pătrundă în esența problemelor, pe cari i-le impuneau obiectele sale de specialitate, să străbată tot mai adânc în sanctuarul de fildeș al științei pure, ale cărei cărări complicate universitatatea le indegelează abia. *O răvnă științifică, vecinic trează, caracterizează pe profesorul Tit Liviu Blaga.*

În fiecare lecție își turna o părțică din sufletul său multiplu. Sub vraja cuvântului său lămurit și hotărâtor, formulele matematice, la aparență mai reci decât nopțile polare, primeau viață, un interes cald se trezia în ascultătorii săi pentru problemele, pe cari mulți nu credeau, că le vor putea asimila. Prin o muncă stăruitoare și conștientă, i-a reușit astfel să dureze puntea de aur peste abisul care desparte mintea nedisciplinată a elevului de gândirea logică, scrupuloasă, pe care o reclamă matematicile și obiectul fizicii. *T. L. Blaga a fost un adevărat profesor, în cel mai larg înțeles al cuvântului.*

Dar activitatea lui trece maiestros peste marginile totuși înguste ale unei catedre de gimnaziu. Manualele lui, scrise mare parte în colaborare cu valorosul său coleg și împreună muncitor cu aceeași răvnă pentru prosperarea școlii lor, Aurel Ciortea, au străbătut azi aproape în toate școlile românești din patrie. Manual de fizică pentru școala poporală, școlile reale și pentru clasele superioare ale gimnaziului, iată cum sufletul său atât de bogat în calități s'a risipit peste toate școlile românești, începând cu cele primare, — față de cari a arătat totdeauna cel mai cald interes, până sus în clasele superioare ale gimnaziului,

care-l preocupa mai de aproape. Am putea zice, că în întreaga literatură didactică românească nu găsim un manual scris cu atâta pricepere și ținându-se seamă de toate recerințele pedagogiei moderne, cum sunt manualele pentru clasele VII și VIII a gimnaziului. Acest op, care e mai mult decât un manual, scris pe baza unui bogat dosar de experiențe dobândite ani de-arândul, ne înfățișează studiul fizicii în lumina științei de azi; nimic din felul învechit de-a trata fenomenele fizice, care stăpânește și azi în mare parte manualele de acelaș fel, străine din patrie; totul bazat pe cele mai noi rezultate pozitive ale științei. Nu numai pentru elevi, ci mai ales pentru profesorii școalelor secundare aceste două tomuri vaste au rolul unui îndrumător conștientios, gata totdeauna a te scoate din nedumeriri și a servi cu cele mai potrivite sfaturi. *T. L. Blaga a fost o puternică individualitate pedagogică, dela care școala românească cu drept cuvânt putea să aștepte încă lucruri mari, dacă moartea nu l'ar fi răpit așa de timpuriu.*

În timpul din urmă profesorul T. L. Blaga a început să scrie într'o foaie poporală scurte articole; încercând să popularizeze știința, pe care o îndrăgise așa de mult. Articolele lui scrise cu aceeași claritate și exacitate, care îl caracterizează în toată activitatea sa de un deceniu au trezit cel mai viu interes în sufletul tuturor aceluia, pe cari nu-i poate mulțumi trecerea inconștientă peste diferitele fenomene naturale. Durere, boala de care suferea i-a slăbit condeiul în mână înainte de ce articolele sale științifice de popularizare ar fi putut să-l introducă în catedra de învățător al mulțimii cetitoare de gazete, de dascăl al neamului atât de lipsit de cunoștințele necesare pentru înțelegerea naturii.

Iată de ce vestea morții lui T. L. Blaga a trezit regrete adânci în toate păturile neamului nostru, de ce lovitura, pe care a trebuit să o îndure mult cercata școală românească din Brașov a avut un echou atât de înde-

părtat. Prin moartea lui de martir al școlii s'a curmat viața unui adevărat apostol, a cărui glas n'a sunat în pustie. El a murit, dar spiritul său armonic trăiește; trăiește în tot ce a turnat în slove de tipar mintea sa vecinic înfrigurată pentru problemele școlare și culturale, trăiește în amintirea pioasă a celor, cari au avut prilejul să-l asculte și să călătorească sub conducerea lui dibace prin grădina fermecată a științelor exacte; trăiește între zidurile mohorâte ale gimnaziului din Brașov, la a cărui aureolă azi departe strălucitoare a contribuit de sigur și T. L. Blaga cu un mănunchiu de raze intensive.

Lupta dela Skagerrak.

Istoria e pe cale de-a însemna, fără îndoială, un nou nume în analele sale, un nume strălucit, care va inspira mândrie netrecătoare generațiilor din viitor ale Germaniei. În toiul luptelor uriașe, ce se desfășoară astăzi, privirea lumii întregi se îndreaptă spre Skagerrak, nu departe de țărmul ostic al Norvegiei, unde s'a petrecut Mercuria trecută lupta navală între puternica flotă a Angliei și vasele de războiu germane. A fost cel dintâi prilej, ce s'a oferit colosului englez, pentru de a și dovedi pe mare nebiruita putere. În loc de învingere însă poporul englez ascultă azi vorbindu-se pretutindeni de cumplita înfrângere, pe care a suferit-o.

De mult căutau prilej Englezii să se măsoare pe apă cu flota de războiu a Germaniei. Le plăcea să se laude, să amenințe, să batjocorească și să injure, în credința, că flota lor întreit de puternică va izbuti să distrugă pe apă în câteva ceasuri puterea Germaniei. „Li vom scoate din cuiburile lor, în care s'au tras, ca niște cloșani“, spunea un celebru bărbat de stat al Angliei, necăjit, că flota germană nu se zărește în largul mării. Mercuria trecută însă a eșit. Zeppelinele nemțești, cari plutiau la o înălțime mare, au văzut cum trece flota engleză, fără nici o grijă, spre apele răsăritene ale mării nordice. Erau adunate la un loc cele mai mari și mai tari vase de războiu englezești, dregnouri și superdregnouri, însoțite de nenumărate vapoare mai mici și torpiloare, cari aveau menirea să cerceteze împrejurimea apelor și să apere uriașele unități de un atac neașteptat. Se vede, că flota engleză nici nu bănuia că în apele, spre care și a luat cursul va întâlni pe dușman. Pescari din Norvegia au văzut în zilele acele, rând pe rând, vapoare engleze și germane, cari adulmecau zările și căutau urma dușmanului.

În sfârșit Mercuri după amiază, pe la orele cinci, puncte negre, ce se puteau lămurii pe orizontul depărtat, îndemnară pe Englezi să fie cu luare aminte. Trecu puțină vreme și marinarii englezi izbutiră a descoperi apropierea grăbită a unei puternice flotile germane, compusă din vase încrucișătoare și torpiloare mai ușoare. Era de fapt flotila germană de sub comanda viceadmiralului Hipper, care avea să facă serviciu de ecleraj. Un schimb de foc înverșunat avu loc între cele dintâi vase dușmane, cari steteră față în față. Apoi unitățile mai mici se îndepărtară spre a lăsa teren liber dreadnourilor. Văzduhul se umplu

de focul năpraznic, ce-l vărsau gurile nenumărate ale tunurilor grele. Cea dintâi încercare făcu patru ceasuri întregi, în cursul căreia se scufundă superdrednourile englezești Warspite, Queen Mary, apoi mai multe încrucișătoare și torpiloare. Bubuitul tunurilor era atât de înfricoșat, încât se auzia deslușit pe țărmul Norvegian. Casele se cutremurau și toți bănuiau, că pe apă s'a încins o luptă desnădăjduită. Mii și mii de dețunături făceau pe oamenii de pe țărm să asculte cu inima îndoită glasul năpraznic al morții.

Apoi lupta a continut pe la 9 ceasuri seara. Se părea, că dușmanii se depărtează tot mai mult de țărm. Focul se încinse din nou însă și ținu până către ameză zilei următoare. Douăsprăzece ceasuri întregi, cu pauze și întreruperi mai mici s'au bombardat cele două flote. Rezultatul luptei a fost, că din partea Englezilor s'au scufundat marile dreagnoughuri Queen Mary, Indefatigable și Invincible, apoi crucișătoarele Defence, Black Prince și Warrior, distrugătoarele de torpede Sipperary, Turbulent, Fortune, Sparrowhawk, Ardent și încă altele șase, despre care amiralitatea engleză nu are până acum nici o știre.

Din partea germană a fost scufundat de torpilă, în cursul bătăliei de zi, micul crucișetor Wiesbaden și în cursul nopții vaporul Pommern. Despre soarta vaporului Frauenlob și încă câteva torpiloare cari nu s'au întors încă — nu se știe nimic.

Lupta dela Skagerrak a adus pentru flota engleză pierderea însemnată a lor 109 980 tone, 201 tunuri, 33 aparate de împărșiat gloanțe și 35 mașini pentru lansarea torpililor, față cu 30.000 tone, pe care le-a pierdut flota germană.

Iată cum se destramă iluziile, ce și le-a creiat un popor care nu ține seamă de realitate. Lupta aceasta navală a zădărit însă și legenda, că flota engleză e invincibilă și a dat astfel Germanilor prilejul să scrie una din cele mai frumoase învingeri ale războiului actual, care poate să îndrurze o nouă epocă.

O învoială între România și puterile centrale desmințită.

„Pester Lloyd“ se ocupă în numărul său de Joi, 1 Iunie, sub titlul „Halucinațiuni românești“ de un lung articol informativ, care a apărut în ziarul bucureștean „Dreptatea“ (dela 29 Maiu) despre un acord politic ce s'ar fi încheiat între România și Germania. Într'o ediție specială „Dreptatea“ a anunțat că politica externă a României s'a clarificat prin încheierea acestui acord, care asigură pe viitor neutralitatea definitivă a României. Acordul politic româno-german s'a încheiat înainte de Paști — scrie „Dreptatea“ — și numai după semnarea lui s'a putut stabili înțelegerea economică, care a intrat deja în curs. În schimbul neutralității definitive și binevoitoare pe care România se obligă s'o păstreze pe viitor față de Puterile Centrale, — Austro-Ungaria cu consimțământul și garanția Germaniei ne-a cedat: un comitat și jumătate din Bănat, fără Timișoara; Brașovul cu hinterlandul său și o parte din Bucovina, inclusiv Cernăuții.

În afară de aceste avantagii teritoriale, Ungaria se obligă să acorde Românilor din Transilvania deplină libertate culturală. Comunele în cari majoritatea populației va fi formată de elementul românesc, vor avea

școli românești, iar libertatea cultului este deplin garantată. Teritoriul din Bănat, Brașovul cu hinterlandul său și partea din Bucovina cari ni se cedează vor forma vre o zece județe.

Spre a fi sigură de posesiunea teritoriilor cedate, Germania a invitat România să ocupe militărește aceste teritorii. Timpul în care trebuie făcută ocupația este limitat așa că se va vedea în curând dacă guvernul nostru a acceptat sau nu propunerea făcută. Dacă această ocupație nu se va face desigur că atunci d. Brătianu se teme de a nu fi socotit de Ententa, actul nostru, drept caz de război.

Germania a dat României asigurarea că va stăpâni și Basarabia, dacă va mobiliza înainte de 1 Iulie st. n. și va ataca Rusia. Propunerea aceasta a Germaniei se pare că nu a fost acceptată de guvernul d. lui Brătianu, fiindcă e de părere, că noi am fi cei mai câștigați dacă până la sfârșit ne-am putea menține într'o neutralitate definitivă și leală.

Aceste sunt informațiile și presupunerile „Dreptății“.

Contele Tisza despre chestia naționalităților.

Într'o convorbire avută la Budapesta cu reprezentantul ziarului „Berliner Tageblatt“, contele Tisza a făcut următoarele declarațiuni cu privire la chestia naționalităților:

Cea mai mare bucurie în decursul războiului mi-a pricinuit o atitudine plină de abnegație a naționalităților noastre. Nu vorbesc numai de naționalitățile noastre germane, cari de mult și-au identificat țintele lor politice cu statul ungar, ci vorbesc și de Români, Slovaci și Ruteni. Ținuta lor a dovedit, că politica noastră de naționalități, continuată față de ei, a fost la loc.

În schimb și din partea noastră a dispărut neîncrederea față de ei și aceasta se va ușura în curând să putem să le împlinim anumite dorințe, cari sunt compatibile cu caracterul național al Statului.

În străinătate deasemenea s'a putut constata că socotelle bazate pe nemulțumirea naționalităților noastre au fost deșerte. Agitațiile, ostile Maghiarilor, din România au fost numai niște arme ale opoziției române, dar și în rândurile acesteia se știe, că nu există un singur român din Ungaria, care așteaptă „eliberare“, și aceasta cu atât mai puțin cu ajutorul rusesc.

DEPEȘI

Mare învingere germană asupra flotei engleze.

Berlin, 1 Iunie. — Statul major al admiralității anunță:

Flota noastră maritimă s'a întâlnit Mercuri cu unități în număr preponderant ale flotei engleze de războiu. După amiază și peste noapte s'a dat între Skagerak și Hordisriff o luptă succesă pentru noi.

După cât s'a constatat până acum am distrus marele vas de războiu „Wasquithe“, crucișătoarele de războiu „Keenmary“ și „Indefatigable“, două crucișătoare panterate ce se țin de clasa Achilles, un crucișător tip Ikis, apoi nouile vase distrugătoare conducătoare „Turbulent“, „Nestor“ și „Alcazar“, un mare număr de distrugătoare, de torpile și un submarin.

Afară de acestea au fost avariate în număr mare și alte vase engleze de război, așa între altele un vas mare de război tip Malborough a fost nimerit de o torpilă.

Dușmanul a scufandat din vasele noastre crucișetorul mic »Wiesbaden» și vasul de război »Pommern». Soarta vasului de război »Frauenlob» și al câtorva torpiloare nu se cunoaște încă până acum.

Flota noastră a intrat azi în porturile noastre.

Inaintarea Bulgarilor în Macedonia.

Berlin. — Ofensiva proiectată a Quadruplei în Macedonia a fost zădărnicită încă odată prin fapte din inițiativa Puterilor centrale. Această ofensivă preparată de Sarrail de luni de zile a fost turburată prin înaintarea bruscă a Bulgarilor. »Berliner Tageblatt» anunță în această privință, după depeșile din Salonic, că înaintarea s'a făcut în deplină înțelegere cu Grecia, deoarece evacuarea fortului Rupel și predarea pozițiilor către Bulgari s'a petrecut, conform ordinului expres al guvernului atenian. Bulgarii, după știri controlate oficial, au ocupat în valea Strumei afară de Rupel și fortul Dragolin, cu satele Vertrina și Sparatovo de amândouă părțile Demilissar distruse de Francezi, și a ocupat noul pod de lemn. Dar nu este confirmat oficial, că au ocupat și orașul Demrhissar, după cum anunță foile din Londra, și că Serres ar fi fost evacuat.

Se anunță mari mișcări de trupe bulgare, începerea construirii unui pod pe malul stâng al Nesto-lui, unde are loc un bombardament violent, după cum se pare pentru a ocupa Kavala.

Armata greacă din valea Strumei are ordin să se retragă. Foile franceze au încă o atitudine nehotărâtă, pentru că nu posedă încă textul notei grecești către Puterile Centrale. »Times» anunță în această privință, că ocuparea Rupelului a fost precedată de lungi tratative cu statul major grec.

Ocuparea orașelor italiene Asiago și Arsihero.

Comunicatul lui Höffer din 31 Maiu ne anunță cucerirea de către trupele noastre de sub comanda arhiducelui Eugen a orașelor italiene Asiago și Arsihero. Dela începutul ofensivei noastre italiene până în 31 Maiu n. numărul prizonierilor italieni se urcă la 30.388, între cari 694 ofițeri, iar numărul tunurilor capturate la 299.

Lupte noi și înaintare.

Forțele noastre cari în regiunea la nord dela Asiago înaintază spre est, au ajuns la măieriştea dela Mandrielle și au trecut peste șoseaua la est dela Monte Fiara și Monte Baldo. La est dela Arsihero a fost cucerit Monte Cengio, precum și înălțimile la sud dela Cava și Trische. Nouă sute de Italiani, între cari 15 ofițeri, au fost făcuți prizonieri, iar 3 mitralieze au fost capturate.

La Arsihero trupele noastre și-au pus piciorul pe țărnul sudic al părului Posina și au respins un contraatac puternic al Italianilor. Tot așa au eșuat și atacurile dușmanului îndreptate contra pozițiilor țintașilor noștri dela Chiesa (în valea Brand și la est dela Passo buolo).

Socotindu-se și prada făcută ulterior pe terenul de atac ea a crescut până acum la 313 tunuri. Ceealaltă pradă nu se poate constata încă pe deplin. Până acum au transportat 148 mitralieze, 22 aruncătoare de mine, 6 motoare de povară, 600 biciclete

și o foarte mare cantitate de munițe, în care și 2250 bombe din cele mai grele.

Luptele din Tirol.

De la 14 Mai, ziua când au început preparativele artileriei pe frontul tirolez, situația în acest sector important, cuprins între valea Adigelui și aceea a Suganei, s'a schimbat foarte mult.

La 14 Mai frontal austro-ungar din Trentin urma linia Novaledo Vezzen-Lusern Noze-Srari Serrada-Rovrat (Roveretto), Valea Cameraz, în consecință linia de apărare pe care trupele noastre o aleseseră de bună voie încă de la începutul ostilităților, ca una ce corespundea mai bine cu forțele ce se găseau atunci la dispoziția noastră. La 15 Mai după un viguros foc de artilerie, trupele austro-ungare izbutiră să cucerească primele linii inamice spre sud de Valea Sugana, pe creasta numită Armentera, în sfârșit pe platoul Vielgereut, la nord de valea Teragnolo și la sud de Rovreit. Încă din prima noastră publicațiune s'a putut constata puterea atacului care se pronunța prin mersul înainte precum și prin numărul prizonierilor și al pieselor luate. Ofensiva fusese atât de bine pregătită și am putut atât de bine surprinde pe Italiani, că încă din prima zi am putut câștiga teren în întinderea menționată mai sus, și să scoatem pe italieni din pozițiunile puternice pe care la posedeau între valea Astach și valea Adigelui.

A doua zi începură atacurile împotriva pozițiunilor principale italiene în acest sector. Aceste pozițiuni puternic întărite urmau linia Soglio-D'Aspio Monte Cortor Costa-D'Agra-Monte-Maronia Costa-Bella Mescheri-Zugna Torta cu deosebire trupele de sub comandamentul arhiducelui moștenitor Karl Frantz Ioseph avură de biruit foarte mari greutăți în valea Lanei, foarte strâmtă și mărginită de stânci enorme. Dar ele izbutiră să străbată acest sector, să escaladeze stâncile și să gonească pe italieni din localitățile Valduga-Piazza și Zorelli, situate pe povârnișul de nord al văii Lana.

A doua zi spre seară pozițiunile principale din nordul văii Teragnolo se găseau în mâinile trupelor austro-ungare și pozițiunile italiene Zugna-Torta, la răsărit de valea Adigelui, lângă Moscheri, pe muntele Margonia și pe soglio d'Aspio, situate deja pe teritoriul italian, muntele Coston și Costa d'Agra au fost luate una după alta, cu toate că înaltul Comandament italian a ordonat păstrarea lor cu orice preț, ca fiind linia principală de rezistență — așa după cum reiese din documentele găsite asupra prizonierilor italieni.

Apoi pozițiunile principale cari apărau accesul de spațiul fortificat Arsihero-Asiago-Sette-Conumuni au căzut una după alta, cu toate că erau puternic întărite și provăzute cu artileria de mare calibru.

La 18 Maiu seara spațiul situat la sud de linia Costa Bella-Monte Maggio, precum și acești munți importanți erau în posesiunea trupelor austro-ungare, cari au pătruns de asemenea la sud, dincolo de Monte Coston și au luat forturile Verena, Campomolon și Torero, după un foc de artilerie dezastruos.

La 19 Maiu ofensiva a început în sectorul aflător la răsărit de Astico.

În valea Sugana Italianii au fost respinși progresiv; ei ocupă acum, după ce au evacuat Burgen (Bergo) poziția la est de Strugen (Strigno), și pe când liniile Monte-

Salubie-Cima Cista la nord de Brenta se găsește deja în mâinile trupelor austro-ungare, italienii au pierdut muntele C. 49 situat la sud de Brenta și care forma punctul de sprijin cel mai la răsărit de frontul lor în valea Sugana. Mai la sud trupele corpului din Gratz au ocupat munții Kempel, Cima Undiei, și Cima Maora de la frontieră, și au luat fortificațiile Como di Campo Verde, înalt de peste 2000 metri.

La est de valea Assa ele au luat fortificațiile situate pe munții Meata și Moschicce precum și unul din barajele permanente ale văii Assa la sud-est de Monte Interoto. Aceste isprăvi înseamnă că centura interioară a spațiului fortificat din Assago a fost împinsă de trupele noastre.

După luarea lucrărilor blindate din Campolongo și Monte Erio ofensiva noastră la nord-est de Val d'Asso a atins în a doua parte a săptămânei, partea transversală din Val d'Asso în raionul din jurul Roanei. Grupul arhiducelui moștenitor a pătruns până aproape de Arsiero și până în Valea Cosina.

Grupul occidental după ce străbătuse trecătoarea Barcola luând la 18 Mai muntele Maggio cum s'a spus mai sus, a pătruns până la Betale, la sud de fluviul Posina, în timp ce grupul oriental se găsește la 1 km. de Arsiero după ce luase lucrările blindate ale zăgazelor dela Carnolo. Toate aceste succese au fost făcute în intervalul de două săptămâni tocmai cea ce constituie o operă formidabilă. Având în vedere necesitatea de a acorda trupelor o pauză de reculegere și față de dificultățile întâmpinate în munți de aprovizionare și transportul munițiilor, precum și a artileriei grele, trebuie de așteptat că evenimentele nu-și vor relua cursul lor cu atâta iuteală ca până atunci.

Dar în orice caz ținta primei faze a ofensivei noastre este atinsă: centura interioară a raionului fortificat Arsihero-Asiago a fost împinsă îndărăt de către trupele noastre.

Atacul inversunat al Rușilor.

Budapesta 5 Iunie. Azi dimineață a pornit dușmanul foc împotriva frontului nostru din Galiția cu toată artileria sa. Focul a crescut în deosebi pe Nistru, în cursul de jos al Stripei, spre nord-est de Tarnopol și în Volhinia, în chipul cel mai inversunat. Armata arhiducelui Iosif Ferdinand stă pe o întindere de 25 km. sub pârâiala tunurilor rusești. La Nistru atacurile cu gaz ale Rușilor nu au pricinuit nici o pagubă. Pretutindeni se prevăd în curând atacurile infanteriei.

Informațiuni

Sibiu, 5 Iunie n.

Rugați-vă pentru sufletele morșilor.

»Vossische Zeitung» anunță din Zürich: În bisericile Genevei, după mărturisirile unui călător, se află afișuri, cari cuprind vorbele: Rugați-vă pentru sufletele celor 14.000, care mor zilnic.

Floarea Visului. Ultima pantomimă, jucată pe scena Teatrului Național la reprezentațiile în folosul societății »Obolul» — pantomimă ce se numește »Floarea Visului» este cea mai proaspătă lucrare a reginei Ma-

ria și o contribuție estetică la concepțiunea literară a sa; lupta dintre real și ideal, și dorul de libertate suiletească spre a ajunge la supremul frumos.

M. S. Regina Maria se inspiră în ceace scrie dela poezia și literatura noastră populară. De aceea „Floarea Visului” pare un basm românesc aranjat pentru scenă, — și însoțit de muzica clasică și delicată a contelui de Monteforte, bine cunoscut în lumea artistică.

Subiectul pantominei e acesta:

Un tânăr păstor trăește îndrăgostit de natură, încântat de ochi frumoși ai Marioarei, și mereu purtat pe aripele visului de trilurile fluerului său ciobănesc. El trăia de azi pe mâine, și era fericit cum este o ființă ce nu aspiră la nimic.

Un călugăr uitat de vreme îi apare, li sugerează gândul evanghelic că viața nu merită să fie trăită fără jertfă și fără dorul înălțător al idealului. Floarea cu cinci petale e simbolul unei frumuseți ce trece dincolo de cadrul vieții concrete. Maica Domnului desăvârșește opera trimisului ei, bătrânul călugăr, și convinge pe tânărul păstor că renunțarea la tot ce-i făcea fericirea măruntă de până acuma este pentru el o datorie.

Păstorul Răzvan, pleacă să caute închipuita floare a visului. Respinge pe scumpa lui Marioara, dă în lături geniul Răului, care cern Mefisto — îl ispitește cu frumuseți și cu plăceri vremelnice, — împiedecă de a ajunge sus!

Regina țigăncilor îi ese și ea în cale cu vraja senzațiilor și cu iluziile plăcerilor de carne. La o parte! Răzvan trece mai departe, și norii în cadente grațioase îl conduc, îi arată contururile mistice ale Floarei Visului.

Mai departe, tot mai departe. — mai sus, tot mai sus! Răzvan reușește să culeagă Floarea Visului, Hamera îndureratei lui vieți prinsoasă jertfelor pe altarul idealului. Floarea e depusă la picioarele Maicei Domnului. Bătrânul pustnic aprinde luminări. Și în atmosfera de cucernicie, de evlavie, și de miticism

creștin, pantomima se închide, lăsând sufletelor o rază de lumină curată, un dor de ideal pur și senin.

Pantomima are 4 acte și 1 tablou, care reprezintă în chip artistic o bisericuță în fața altarului Maicei Domnului, unde Răzvan depune Floarea Visului, în lumina cucernică aprinsă de pustnic. Corul de îngeri adaugă nota de melodie divină la vraja celor văzute.

Lucrarea M. S. Regina Maria ne apare astfel ca o fericită întruchipare estetică a unei înalte concepțiuni religioase și filosofice, și „Floarea Visului” este o nouă contribuție la felul delicat suav și adânc de a înțelege frumosul în poezie, ca și în pictură... Să ne amintim de florile de argint — degete de zână! — în a cărei pictare măestră de mult s'a distins Regina României!

Deciziile comisiei române de export. Comisiunea de export a ținut ședință sub prezidenția d-lui Al. Constantinescu, ministrul agriculturii și domeniilor.

După mai multe discuțiuni, comisiunea a stabilit retragerea permisului pentru exportul mălailui.

Comisiunea pune în vederea agricultorilor să depună în cel mai scurt timp cota internă de 40 la sută, urmând ca acei cari nu dovedesc că s'au achitat de această obligațiune, să nu mai aibă dreptul la export.

Acelora dintre agricultori cari au vândut și cota internă i-se va impune să dea cantitatea respectivă din recolta viitoare, iar comercianților cari nu vor fi satisfăcut obligațiunea în chestiune li se va retrage orice permisune de export. În ce privește exportul fasolei pentru satisfacerea celui de-al II-lea contract cu austro-germania, comisiunea nu va da permisuri și nu va lua în seamă decât permisurile acelora cari vor da ministrului de război 25 la sută din cantitatea disponibilă.

Agricultorii și comercianții cari n'au voit sau n'au putut vinde grâu Biroului britanic, sunt liberi să-l vândă oricui altuia; acest grâu nu va putea însă ieși din țară decât după ce contractul britanic, care expiră la 15 Iulie, va fi satisfăcut.

A fost aleasă o comisiune formată din d-nii: Vintilă Brătianu, D. N. Seceleanu, Fotin Enescu și Georghescu Fuerea, spre a elabora un proiect de regulament pentru vânzarea cerealelor.

Proiectul va fi examinat de plenul comisiunii centrale de export și supus apoi aprobării guvernului.

Constantin Stere profesor la Universitatea din Viena? »Adevărul» înregistrează știrea că d-l C. Stere, fostul redactor al Universității Iași ar fi plecat la Viena unde i-sa oferit o catedră la Universitatea din Capitala Austriei.

Generalul Gallieni a murit. Fostul ministru de război și apărătorul Parisului, generalul Gallieni, care a fost supus nu de mult unei operațiuni, despre care se zicea că a reușit bine, agravându-se de nou morbul, a încetat din viață Sâmbătă dimineață. A fost soldat din creștet până'n tălpi. Când cu prilejul unui discurs rostit în cameră, ca ministru de război, făceau socialiștii gălăgie, a întrerupt discursul și a voit să se depărteze, cu gândul a nu mai trece pragul camerei. Numai insistența lui Viviani a reușit să-l oprească și să-l aducă înapoi la tribună, unde apoi l-au ascultat în tăcere. Acesta a fost ultimul lui discurs. Nici de altfel n'a fost omul vorbeii, ci al faptei. Se spune, că sistemul de apărare al Parisului, pe care l-a elaborat în toamna anului 1914, este un cap de operă. Morbul greu l-a silit să se retragă și dela guvern și dela armată. Franța deplânge în Gallieni pe unul din cei mai harnici generali ai sei.

Prizonierii noștri din Sârbla — în Franța. „Kuskoie Slovo” anunță din Paris că puținii prizonieri austro-ungari ce rămăseră încă în captivitate sârbească, și cari s'au putut retrage prin Albania au fost transportați la Toulon în Franța. Până acum au sosit aci 1200 prizonieri austriaci și unguri pe un vapor italian dela Sardinia. Un mic rest va urma.

Piese de 20 fileri de fier vom avea în curând, fiind o mare parte deja impregnate, astfel că în cursul lunii Iulie sau și încă în Iunie banii de fier vor intra în circulație.

Redactor responsabil: Dr. Ioan Broșu.
Pentru editură responsabil: Ioan Hereș.
Tiparul: „Tipografia Poporului”.

Numeri singuratici din Foia Poporului

se află la următorii vânzători în orașele:

Abrud: Ioan Tengher	Dej: Mühlberg Jenő	Săsciori: Nicolae Răchitan
Alba-Iulia: Publius Murășan	Dobra: M. Hereșiu	Satni uou: Emilia Bogdan
Arad: Librăria Klein Mór	Ghioroc: Augustin Butariu	Sebeșul săsesc: Librăria Erich Hutter
Băița: Ioan Belea	Hajmoskér: Librăria Szabó Károly	Sibiu: Librăria „Foia Pop.” Trafica Barbu
Beiuș: Librăria „Doina”	Hateg: Nicolae Stuchea	„Herm. Frank
Bistrița: F. Stolzenberg	Hunedoara: Nicolae Tintea	„Karl Engber
Blaj: Librăria Seminzială	Königsfeld-Brünn: Vilibald Sobol	„Luise Knop
Brad: Librăria „Minerva”	Lipova: Onuș Moldovan	„Laj. v. Németh
Brașov: „Brassoi Lapok”	Luzoj: Librăria Gh. Tăranu	„Jahota
Brünn: Fried. Irrgang Brüder. Witzek Arnold Berkovec Fany Endlicher	Orăștie: Weiss Dezső	I. Binder
Ciuj: Petru Barișiu Grünfeld Jozsefne Jokai Tözsde Luday Tözsde	Oravița: Librăria I. E. Tăranu	Turda: Librăria Poporală
Deva: Libr. Schuller Albertnel	Rădăuți: Samuel Harth	Vârșet: Amalia Kirchner
	Rășinari: Bucur Tincu	Viena: Comitetul de caritate al Capelei române pen- tru soldați rom. răniți, (le imparte gratis) Ilie Radu, I Walfischg. 8 Trafica A. Locatelli VII Mariahilferst. 72
	Săliște: Dumitru B. Comșa	Vintul de jos: Filiata „Ardeleana”

În toate aceste locuri se află „Foia Poporului” în ziua primă sau a doua după trimiterea din Sibiu, dupăcum e depărtarea.

Foia de Joia-Dumineca costă 10 bani, cea de Marția și Sâmbăta 8 bani

Cine ar dori să vândă foia, sau ne poate recomanda vânzători de foi în orașele și satele unde nu sunt, se binevoiască a scrie la Administrația „Foia Poporului”, de unde va primi condițiile. Dela vânzarea de foi se poate avea un câștig destul de bun.

Spre orientarea nouilor abonați.

Cătră toți cetitorii noștri, inteligentă și țărani dela sate, ne adresăm cu rugarea, să binevoiască a lăți cât mai tare foia noastră în cercul cunoșcătorilor lor.

„Foia Poporului” se poate abona: cea de Dumineca singură, ca și până acum, sau la olaltă cu cea de Marția și Sâmbăta. (Foile de Marția și Sâmbăta nu se pot însă abona decât numai amândouă laolaltă). Prețul abonamentului este:

Foia de Dumineca:

Pe un an K 5,40
Pe o jumătate de an „ 2,70

Foia de Marția și Sâmbăta:

Pe un an „ 8—
Pe o jumătate de an „ 4—
Pe trei luni „ 2—
De acum până la Anul nou „ 6—

Cine dorește să cunoască „Foia Poporului”, să ne scrie pe o simplă cartă postală, iar noi îi vom trimite momentan un număr de probă gratis din foia de Dumineca, Marția sau Sâmbăta, dupăcum va dori.

Cele mai frumoase

≡ **Illustrate** ≡

Vederi din Sibiu. Porturi naționale, ilustrate artistice și pentru orice ocazii, apoi

Hârtii pentru scrisori

dela cele mai simple până ia cele mai fine și mai moderne, în diferite calități și colori moderne se află, cu prețuri ieftine, în Librăria dela

„Foia Poporului”

≡ **SIBIU.** ≡

Strada Măcelarilor Nr. 12

Probați numai odată și vă veți convinge

Mape de vânzare

Mapa Europei K 180
„ Rusiei cu Galiția 120
„ Franței cu Belgia 120
„ Țărilor balcanice 120

Se află de vânzare la

Administrația „FOIA POPORULUI”

Pentru porto recomandat este a se adăuga 35 bani deosebit.